

der allerede er fulgt med hensyn til Statens Vitaminlaboratorium og Statens praktisk-sundhedsmæssige Undersøgelser, der har oppebåret betydelige indtægter navnlig ved foretagelse af vitaminbestemmelser og ved kontrol med tilsætning af vitaminer og mineraler til hvedemel og havregryn. Det er ministeriets hensigt at anlægge tilsvarende synspunkter på spørgsmålet om betaling for de foreslåede nye institutioners virksomhed.

Til § 2.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til betænkningens afsnit VII (levnedsmiddelkontrol), især side 17—19. Det skal i denne forbindelse fremhæves, som også berørt i de indledende bemærkninger under nr. 3 og udtrykkeligt fastslået i lovforslagets § 7, stk. 2, at der ikke med udbygningen af kontrolapparatet tænkes foretaget nogen ændring med hensyn til den allerede stedfindende kontrol med mælk og mælkeprodukter, kød, æg og fisk, der efter det i betænkningen oplyste fungerer tilfredsstillende. Udbygningen tager derimod særligt sigte på den meget store og varierende gruppe af levnedsmidler, der ikke omfattes af nogen speciel lovgivning, men for hvis vedkommende kontrol alene sker i medfør af lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m. m. Betænkningen stiller forslag om, at den kommunale levnedsmiddelkontrol, der i det væsentlige kun omfatter bakteriologiske og nogle få kategorier af kemiske undersøgelser, navnlig vedrørende mælk og kød, skal gøres mere effektiv derved, at en række kommunale laboratorier sættes i stand til at udføre også kemiske levnedsmiddelundersøgelser. Det antages ikke, at denne foranstaltning vil medføre væsentlige udvidelser af lokaler eller personale.

Betænkningens forslag, som man fra indenrigsministeriets side kan tilslutte sig, går ud på, at forholdsvis ukomplicerede kemiske levnedsmiddelundersøgelser skal kunne foretages på ca. 35 eksisterende kommunale laboratorier, der således bliver fælles for en eller flere købstæder og landkommuner i disses omegn.

Nogle ganske enkelte laboratorier — i betænkningen betegnet som "landsdelslaboratorier" — forudsættes tillige at skulle fungere som en art overinstans for de almindelige kommunale laboratorier. På disse laboratorier — det vil formentlig dreje sig om 3 à 4 bestående kommunale laboratorier — må der regnes med en mindre udvidelse med hensyn til lokaler og apparatur, ligesom det vil blive nødvendigt at ansætte en kemiker.

Da en fordeling af opgaverne mellem de forskellige kategorier af laboratorier endnu ikke lader sig

bestemme, foreslås det, at indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme fordelingen af opgaver mellem de i § 2 omhandlede lokale kommunale laboratorier og centrallaboratoriet. Det må iøvrigt påregnes, at de lokale laboratoriers virksomhed med hensyn til den kemiske levnedsmiddelkontrol ikke kan iværksættes, før centrallaboratoriet er kommet i normal drift og har udarbejdet de fornødne analysemetoder og andre retningslinier for kontrollens gennemførelse.

Til § 3.

Bestemmelsen bygger på udvalgets forslag i betænkningens afsnit IX. 1., jfr. betænkningens side 15 under afsnit b., 1. spalte. Det skal nævnes, at gennemførelse af undersøgelser på private og offentlige institutioner uden for Statens Institut for Levnedsmiddeltoxikologi m. v. og Statens Centrallaboratorium for Levnedsmiddelkontrol m. v. forudsætter, at de med undersøgelserne forbundne udgifter i hvert enkelt tilfælde dækkes af statskassen. Det er i betænkningen understreget som nødvendigt, at der på indenrigsministeriets budget opføres en rådighedssum til dækning af udgifter ved ernærings- eller levnedsmiddelundersøgelser, der ikke udføres på de to nævnte institutioner.

Til § 4.

Bestemmelsen bygger på udvalgets forslag i afsnit IX., 2. og 3., hvori udvalget anbefaler udbygning af det bestående nordiske samarbejde og specielt nævner vigtigheden af videreførelse af Den nordiske Metodikkomité for Levnedsmidler og det hermed i forbindelse stående danske metodikudvalg.

Til § 5.

Man har i indenrigsministeriet overvejet, hvorvidt det er ønskeligt at skabe lovhjæmmel for oprettelse af ernæringsrådet og levnedsmiddelnævnet, idet disse institutioner efter almindelig praksis kunne oprettes uden lovhjæmmel, såfremt man søgte tilslutning fra de bevilgende myndigheder til afholdelsen af de dermed forbundne udgifter.

Imidlertid er der såvel fra Industrirådets som fra Landbrugsrådets side over for ministeriet givet udtryk for, at disse erhvervsorganisationer lægger megen vægt på, at der i lovforslaget optages udtrykkelige bestemmelser om ernæringsrådet og levnedsmiddelnævnet. Fra erhvervsorganisationernes side er man endda gået stærkt ind for, at lovbestemmelserne burde være meget detaljerede såvel med hensyn til organernes sammensætning og nærmere udpegning som med hensyn til deres opgaver. Indenrigsministeriet har ment at burde tage hensyn til erhvervsorganisationernes ønsker om, at